Народе мій! Століття цілі
Ти мучився у труні…
Кайдани впали поржавілі,
Настали інші дні…

Пригріло ясне сонце волі
І ти з труни піднявсь…
Як ти змарнів за час неволі!..
Позаду всіх лишивсь!..

Позаду всіх ти шкутильгаєш…
Пора вже доганять,
А ти і думоньки не маєш…
Народе!.. Буде спать!

Берись до праці, до науки —
Ще надолужиш час!
І будуть наші діти, внуки
Благословляти нас!..

А ні – сконаєш у неволі,
В багні, пітьмі згниєш!
Народе мій!.. Куй свою долю,
Ще доки змога є!